

maa fanges, der kan imidlertid fra Fiskernes Side ved en hensigtsmæssig Nøgtning gjøres meget for at give Dngelen Løslighed til at undslippe og naar han derfor veed, at han ikke lovligt kan disponere over Dnglen ved Salg, vil han formeentlig heri finde et Motiv til at gjøre for Dnglens Frelse, hvad han kan.

Det synes derfor hensigtsmæssigt, at den nye Lov bestemmer Straf for Salg af Fiske-nygel, hvorved vi skulle tillade os at henvise til hvad Professor Krøyer i sit særskilte Udkast, § 29, har foreslaaet; kun forekommer det os, at Straffebestemmelsen bedre burde være clausuleret for selve Salget, end saaledes som Krøyer har meent for at have fanget til Salg.

4. Dersom de af os fremsatte Forslag, med Hensyn til Massefjærelserne blive tagne til Følge ville ikke faae Forandringer være at foretage med de fortiden i brug værende Garn, af hvilke dog nogle ere af den Bestaendighed, at de i en temmelig kort Tid opslides, s. Ex. Pulsvaadgarn, der almindeligviis kun bruges een Sommer, medens derimod andre Garn kunne være i flere Aar. s. Ex. Bundgarn, men da det her træffer saaledes, at der i Reglen med de mere varige Garn ikkun vil være at foretage en forholdsviis ringe Forandring imod den, der maa foretages med de fortvarige Garn, blandt hvilke Silvevaad tildeels kan henregnes, saa synes den Frist, der billigviis bør tilstaaes til Garnenes Forandring, efter den nye Lovs Emanation at kunne i Almindelighed bestemmes til 6 Maaneder, idet formeentlig en saadan Frist vil være tilstrækkelig til at faae Garnene forandrede. Da imidlertid de allerfleste Vaad, og ligeledes Garnet til andre Fiskeredskaber forærdiges i Wintermaanederne, henstilles det, om ikke Ministeriet maatte finde sig foranlediget til, endog forinden Loven udkommer, at lade Beboerne ved Liiisfjorden underrette om de Massefjærelser for de forskjellige Redskaber, som Samme agter at foreslaae bestemte ved den paataente Lov; i saa Fald vilde Vedkommende have at tilskrive sig selv det Tab, som vilde flyde af, at de, uagtet saadan Advarsel, havde givet Garnene den hidtil brugelige Massefjærelse.

5. Videre skulle vi ikke forbigaae at gaae ind paa den Deel af den eventuelle Fiskerilov, som vedkommer Formerne for de i samme forekommende Retshandlinger eller, som vi vilde kalde den processuelle Deel.

Der kan formeentlig skeles mellem to Hovedtilfælde:

a hvor Forsøelsen er af privat Natur o: paaklaages af den privat Fornærmede, hvorunder fornemmelig henhører de under tiden vanskelige Spørgsmaal, angaaende ulovligt Sæteri i de matriculerede Bundgarnstader, navnlig udenfor en Lankes rette Gang og Strækning, hvilke Sager paa en vis Maade kunne sammenlignes med Eiendoms- eller Grændsetrætter. Saa-danne Sager bør formeentlig behandles aldeles efter den civile Rets Former. Naar den formeentlig Forurettede saaledes ikke vil eller uden stort Tab kan oppebte endelig Dom i en saadan Sag, maa det staae til ham at søge den nærværende ulovlige Tilstand foreløbig forandret ved en Fogedkjendelse, der dog ikke bør kunne afgjøre videre, end aldeles fornødent, og saaledes vil kunne decidere Spørgsmaalet, om lovligt Sæteri o: s. v. er tilstede, og at som Følge deraf det ulovlige Redsel kan optages, men naturligviis ikke bestemme Confiscation, Mulct, o: s. v.

Det vil selvfølgelig beroe paa Vægten af de Beviisligheder, som Requirenten kan anføre for sin Ret, om hans Paastand kan tages til Følge, eller ikke, og i første Fald, om imod eller uden Sikkerhed; og det vil derfor allerede her ofte være Requirenten af Vigtighed at kunne, hvor Spørgsmaalet dreier sig om en Lankes Gang, foreløbig godtgjøre denne for Fogden ved erfarne Mænds Udsagn, hvilket da, saaledes som antydtes i § 4 af Forordningen af 1750 in fine, maatte være forud dertil efter Requirentens Begjæring udmeldte.

Det synes endvidere rettest at ansee en saadan Kjendelses Forfølgning til Stadsfæstelse ufornøden, eftersom Requirenten